

Boli sme stvorení pre tento čas

Matej Gavlák

18. júna 2021 ✝ Cirkev

Žijeme bezpochyby v ťažkej dobe. Je to doba zmätku: zovšadiaľ na nás hučia stovky politikov – každý s radikálne odlišným názorom – ako aj tisíce reklám, či správ. V podstate každý človek má takmer na všetko svoj osobitý názor a akási jednotliaca Pravda akoby neexistovala. A to sa týka ako tém ľahkých, tak aj ťažkých.

Je jedno, či je to štátny rozpočet, alebo interrupcie, už v parlamente existuje na každú tému hneď niekoľko skupín ľudí vždy s úplne opačným názorom. Medzi bežnými ľuďmi je to rovnaké. Každý má svoju pravdu, jednotná Pravda sa vytratila, akoby nikdy ani neexistovala. A tak nám ateistické skupiny budú tvrdiť, aká skvelá by bola multikultúrna spoločnosť s rôznymi náboženstvami, s rôznymi bohmi a božstvami. Ateisti neveria v žiadneho boha a predsa chcú ísť v ústrety ľuďom, ktorí veria v rôznych bohov, aj keď krajiny na západ od nás nám ukazujú, že to nemusí byť najlepší nápad.

Ale pravdu predsa nemôžu mať aj ateisti, aj budhisti, či moslimovia. Alah nemôže existovať aj neexistovať súčasne.

Je preto tiež zaujímavé, že naše liberálne denníky, ktoré sa hlásia k číro-číremu ateizmu, mávajú na zadných stranách horoskopy. Akoby tým potvrdzovali slová anglického spisovateľa a geniálneho mysliteľa, G. K. Chestertona, ktorý vyslovil legendárnu vetu: *„Keď ľudia prestanú veriť v Boha, niežeby už neverili ničomu; veria v hocičo.“*

My, ako katolícki kresťania, by sme mali preto neochvejne hlásať skutočnú pravdu: že existuje Boh, že je v troch osobách – Otcovi, Synovi a Duchu Svätom – a že katolícka Cirkev je pokladnicou a strážkyňou tejto viery. Nikto iný to totiž za nás neurobí, veď bežní ľudia sú väčšinou úplne stratení v náboženstvách, ideových prúdoch a nekonečnej jame relativizmu. *„Niet spásy pre zbabelcov,“* volal slávny veliteľ Juan d’Austria, keď sa jeho katolícke loďstvo blížilo k moslimským plavidlám, ktorých lodných žrdí bolo *„ako stromov v lese“*, ako sa nám dochovalo od dobových svedkov.

Boh nás stvoril pre túto dobu a požaduje od nás úrodu. Lenže na túto úrodu treba v prvom rade osobnú svätosť – veľa sa modliť a žiť v stave posväcujúcej milosti. Len vtedy nám dáva Boh potrebnú silu a potrebnú milosť nielen sa nestratiť v desivej čiernej diere náboženstiev a „náboženských prúdov“, ale zodvihnúť

upadnutú zástavu jedinej Pravdy, ktorú všetci v zmätku a strachu obchádzajú. A z dejín vieme, že Boh svojim pomáha aj mnohými zázrakmi.

Len vďaka zázrakom svätcov sa obrátili národy Anglosasov, či Škandinávcov. Ba z Biblie vieme, že to anjel sa zjavil stotníkovi Kornéliovi a prikázal mu: „*Pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona prímením Peter*“ (Sk 10,5), aby ho ten – čoby Kristov námestník – pokrstil a uviedol do svätej Cirkvi. Tieto veci sú reálne, tieto veci skutočne existujú a z času na čas sa dejú. Ale Boh zázrakmi požehnáva len svojich ľudí, ktorí žijú v stave posväcujúcej milosti, poctivo pracujú a robia dobré skutky, modlia sa, činia pokánie za seba aj za druhých a často sa postia. Toto je cesta svätosti a spôsob, akým sa zapáčiť Bohu. Toto je spôsob, ako osobne pomôcť so záchranou Cirkvi a ako pomôcť so záchranou aj svojho národa, a ukázať mu Pravdu stratenú medzi takým množstvom satanských klamstiev.

Ježiš nám jasne hovorí: „*Ja som vinič, vy ste ratolesti.*“ (Jn 15,5) a „*ako ratoleť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne.*“ (Jn 15,4). Inými slovami, Boh („vinič“) koná skrze Svojich služobníkov („ratolesti“); už nie oni konajú, ale On. Preto tie veľké veci („ovocie“) veľkých svätcov.

Boh stvoril Juana d'Austriu pre svoju dobu, ale rovnako tak stvoril nás pre túto našu dobu. On vie, prečo nás poslal práve do tejto doby. A ak sa k Nemu obrátíme, ak počúvneme Jeho hlas, Boh môže naším prostredníctvom činiť v tejto dobe veľké veci. Tak ako ich činil prostredníctvom svojich ľudí aj v minulosti. Veď je to stále jeden a ten istý Boh.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/boli-sme-stvoreni-pre-tento-cas/>